

Både Venstre og De Konservative tilkendegav under førstebehandlingen, at de kunne gå ind for et lovforslag, der ikke gik længere, end direktivet foreskrev. Jeg imødekom det synspunkt ved at fremsætte ændringsforslag, så lovforslaget kun indeholdt det, som Danmark har pligt til at gennemføre ifølge EF-direktivet.

Stor var min overraskelse ved andenbehandlingen, hvor jeg med nogen undren kunne konstatere, at Venstre og De Konservative som EU-ansvarlige partier alligevel ikke ville stemme for ved lovforslagets tredje behandling, også selv om der er tale om en ren gennemførelse af et EF-direktiv. Det synes jeg var beklageligt.

Tilsyneladende havde Venstre fuldstændig glemt, hvad Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, havde tilkendegivet ved førstebehandling, og desværre kunne eller turde – det ved jeg ikke rigtig – Det Konservative Folkeparti ikke foretage sig en selvstændig handling i denne sag. Pinligt, synes jeg, at Det Konservative Folkeparti tilsyneladende havde deponeret sin beslutningskraft i Venstres baglomme.

Regeringen er imidlertid EU-ansvarlig og forhandlede derfor et forlig hjem med SF og Enhedslisten; et forlig, der har ført til forbedringer for de unge.

Det drejer sig om det, vi lige har vedtaget. For det første at arbejdsgiveren har en forpligtelse til at underrette kommunen med henblik på vejledning og bistand til uddannelse af unge under 18 år efter 3 måneders fuldtidsarbejde, og for det andet at underretningspligten for de 13–14-årige gennemføres som oprindeligt foreslået. Herudover har jeg jo tilkendegivet i aftalen med SF og Enhedslisten, at jeg vil kontakte arbejdsmarkedets parter med henblik på at få søgt fremmet, at de unge faktisk deltager i uddannelses tilbud som en del af arbejdsprocessen.

Som det fjerde vil jeg rette henvendelse til Det Tværministerielle Børneudvalg med henblik på at få analyseret sammenhængen mellem de 15–17-åriges erhvervsarbejde og så deres frafald fra uddannelse, og så vil jeg bede udvalget om at sikre, at der ikke sker det store frafald af unge, der er startet på en uddannelse.

Jeg er glad for og tilfreds med, at lovforslaget nu kan vedtages med et flertal i Folketinget, og jeg anerkender meget den konkrete og konstruktive tilgang til lovforslagets indhold, der har været fra SF's og Enhedslistens side – et indhold, som jo handler om beskyttelse af børn og unge på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil til arbejdsministeren sige, at jeg naturligvis også var dybt skuffet over, at Venstre og De Konservative ikke ville være med til at beskytte børn og unge i arbejdsprocessen. Men jeg synes, at der til gengæld er en politisk sidegevinst i det, fordi det nu viser sig, at vi har en slags præcedens for, at Venstre og De Konservative fremover vil vurdere indholdsmæssigt, inden de går i gang med en diskussion om implementering af et direktiv; det vil ikke mere være en automatik.

Vi vil nu se en situation, hvor man altså vurderer, om indholdet i de direktiver, man taler om, har nogen værdi for det danske samfund, har nogen værdi som dansk lovgivning. Det synes jeg er en meget, meget glædelig situation at stå i; en meget glædelig præcedens at se udvikle sig.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det var jo sådan, at vi på ganske normal vis behandlede dette forslag i Folketinget. Der var kritik, der var forbehold, der blev fremført krav om ændringer, og først og fremmest blev der fremsat krav fra Venstres og De Konservatives side, som stillede krav om ændringer. Man stillede betingelser for at støtte forslaget undervejs i udvalgsbehandlingen.

Det er min klare opfattelse, at de betingelser og de krav, som man havde stillet fra Venstres og De Konservatives side, var blevet opfyldt. Men da vi nåede frem til andenbehandlingen, oplevede Folketinget et par markante ting. For det første at Venstre og De Konservative løb fra tidligere givne tilsagn – det er der nu ikke så meget nyt i, det er set før – og for det andet bragte man noget helt nyt ind i dansk politik. Venstre og De Konservative, som påberåber sig at være EU-bærende partier, nægtede at være med til at bære dette forslag igennem Folketinget; man meddelte, at man agtede at stemme imod.

End ikke det rene direktiv, som man var kommet frem til på baggrund af de krav, som Venstre og De Konservative stillede under førstebehandlingen, ønskede man at være med til at vedtage. Man løber hermed fra Danmarks internationale forpligtelser. Derfor er det godt at konstatere, at andre partier trods deres skeptiske holdning til EU vil være med til at bære dette igennem Folketinget til gavn for børnene i Danmark og til gavn for børnene i Europa.